

บทที่ ๔

โทษอันเกิดจากการล่วงละเมิดศีลข้อสุราเมรยมัชชปมาทัญฐาน

โทษ หมายถึง ผลแห่งความผิดที่ต้องรับ เช่น รับโทษ ลดโทษ^๑ ในที่นี้หมายถึง โทษอันเกิดจากการล่วงละเมิดศีลข้อสุราเมรยมัชชปมาทัญฐาน ซึ่งเป็นศีลข้อที่ ๕ ในเบญจศีลที่เป็นศีลขั้นพื้นฐานของภราดรภาพทั่วไป และเป็นศีลในการดำเนินชีวิตของผู้ที่ครองเรือน ศีล คือ เครื่องมือที่ควบคุมความประพฤติทางกายและวาจา ข้อปฏิบัติสำหรับควบคุมกายและวาจาให้ตั้งอยู่ในความดีงาม การรักษาปกติตามระเบียบวินัย^๒ ผู้วิจัยศึกษาโทษของการล่วงละเมิดศีลข้อสุราที่เป็นโทษในทางคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท โทษที่เกิดขึ้นกับคนผู้ล่วงละเมิด โทษในทางสังคม การรักษาศีลข้อที่ ๕ เป็นธรรมเพื่อผลบุญ การรักษาศีลข้อที่ ๕ เป็นธรรมเพื่อธรรม และคุณค่าศีลที่มีกับสังคมไทย ดังมีลำดับต่อไปนี้ คือ

๔.๑ โทษอันเกิดจากการล่วงละเมิดศีลข้อสุราเมรยมัชชปมาทัญฐาน

โทษอันเกิดจากการล่วงละเมิดศีลข้อสุรานั้น มีมาก การดื่มสุรา จึงเป็นเรื่องที่ควรงดเว้น ท่านพ.อ.ปิ่น มุทุกันต์ ท่านบอกว่าเพื่อให้เห็นเหตุผลชัดเจน ควรจะได้ยกเอาพระพุทธวจนะในคัมภีร์พระไตรปิฎกมาพิจารณากัน เพราะท่านได้แสดงไว้อย่างครบถ้วนพอเพียงที่ใครๆจะเห็นสมจริงว่าการดื่มสุราเป็นข้อควรงดเว้นจริงๆในพระไตรปิฎกดังกล่าวถึง การหมกมุ่นในการเสพของมึนเมา คือ สุราและเมรัยอันเป็นเหตุแห่งความประมาทท่านระบุโทษของสุราไว้ ๖ ประการ คือ เสียทรัพย์ สิ้นเงินตรา ก่อการทะเลาะวิวาท เป็นบ่อเกิดแห่งโรค เป็นเหตุให้เสียชื่อเสียง ทำให้ไม่รู้จักราย เป็นเหตุทอนกำลังปัญญา^๓ ผู้วิจัยจะลำดับรายละเอียด ดังต่อไปนี้ คือ

^๑ฝ่ายวิชาการภาษาไทย, พจนานุกรมไทย ฉบับทันสมัยและสมบูรณ์, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด, ๒๕๕๓), หน้า ๔๓๕.

^๒พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์ ชำระเพิ่มเติม ช่วงที่ ๑, พิมพ์ครั้งที่ ๑๒, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑), หน้า ๓๕๑.

^๓ที. ปา. (ไทย) ๑๑/ ๒๔๘ / ๒๐๒ – ๒๐๓.

๔.๑.๑ โทษข้อที่ ๑ ทำให้เสียทรัพย์ ลินจินตรา

ข้อนี้เห็นจะไม่มีใครสงสัย เห็นกันคำตายอยู่แล้วเพราะเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราทำ กินเองไม่ได้ไม่เหมือนข้าวปลาอาหารอย่างอื่นถ้าใครขึ้นคัมเหล่านี้เองก็ผิด กฎหมายเมื่อทำเองไม่ได้ก็จำเป็นต้องซื้อ เขากินนี้แหละทางเสียทรัพย์บางคนอ้างว่าเรากินเหล่านี้ที่คนอื่นเลี้ยงไม่ เห็นจะต้องเสียเงินเสียทอง ถูกแล้วที่เขาคัมเหล่านี้ส่วนมาก หรือแทบทุกคน ก็มักจะเริ่มต้นด้วยการกินเหล้าฟรีทั้งนั้น คือถูกคนอื่น เขายัดเหยียดให้ดื่ม จึงดื่ม แต่ครั้งฟรีไปๆ ไม่เท่าไรตัวก็ต้องซื้อดื่มเอง และนานเข้า ก็ต้องซื้อเลี้ยงคนอื่นด้วย เพื่อใช้หนี้เหล่านี้ที่เขาได้ซื้อเลี้ยงเรามา และก็เป็นการลงทุนไว้สำหรับวันหน้าด้วย เขาจะได้เลี้ยงเราบ้างนอกจากนั้น บางคนยังอ้างว่า เราดื่มแต่น้อย พอเจริญอาหารไม่เห็นจะทำให้ลุ่มจมอะไร นี่ก็ถูกอีก แต่อย่าลืมว่ามากย่อมจะมาจากน้อยถ้าเราขุดหลุมฝังตัวเอง วันหนึ่งลึกคืบหนึ่ง ท่านก็บอกว่า ไม่เป็นไรถูกพຽງนี้ลึกคืบหนึ่ง ท่านก็บอกว่าไม่เป็นไรอีกถูกอีกมะรินนี้ลึกคืบหนึ่งท่านก็ว่าไม่เป็นไรก็ถูกอีกแต่ถ้าขุดลงวันละคืบไม่รู้จักหยุดถึงท่านจะบอกว่า ไม่เป็นไรๆ ทุกวันก็ตาม นานเข้า หลุมนั้นก็ลึกลงๆ อาจถึง ๑๐๐คืบ ๒,๐๐๐ คืบ และการขึ้นจาก หลุมนั้น ท่านอาจจะต้องใช้บันไดพวกก้าวขึ้นเองไม่ได้ง่ายๆ เหมือนแต่ก่อน และถ้าขึ้นขุดลึกลงไปอีกเพียงวันละคืบๆเท่านั้น ท่านก็จะไม่มีทางขึ้นจาก หลุมนั้นได้เลยแม้ปากท่านจะบอกว่า ไม่เป็นไรๆก็ตามและก็ไม่แน่ว่าผู้อื่นจะสามารถช่วยท่านได้ สิ่งที่น่าที่ที่สุดมีอยู่อย่างหนึ่ง คือหลุมนั้นจะกลายเป็นหลุมฝังศพของท่านเองเรื่องคัมเหล่านี้ก็เหมือนกันนั่นแหละ ท่านเพราะคนหลงคารมของตัวเองว่าไม่เป็นไรๆนั่นแหละ พินาศล่ม จมไปนับไม่ถ้วนแล้ว เพราะโทษการลวงละเมิดศีลข้อที่ ๕^๔

๔.๑.๒ โทษข้อที่ ๒ ก่อความทะเลาะวิวาท

การก่อความทะเลาะวิวาท หรือการชกต่อยกันนั้น โดยส่วนมากมาจากสาเหตุการเมาเหล้า ท่านคงจะเคยเห็นมาบ้าง คนที่ดื่มเหล้า แล้วชอบชวนทะเลาะไม่เลือกหน้าเมาเหล้าแล้วตะโกนคำใดๆตามตรอกตามซอยแล้วเอนายมาคำว่าสาตเสียดเสียดเมาเหล้าแล้วพูดลวนลามผู้หญิงไม่ว่าถูกเขาเมียใครเมาเหล้าแล้วทำชกทำต่อย แม้กับเด็กๆปุนลูกปุนหลานหรือเมาเหล้าอวดดี ทำดีกับพระทั้งวัดแล้วก็มีบางคน พลอยเห็นว่า เหล้าเป็นของวิเศษ ทำให้คนกล้าที่หัวเล้าทำให้คนกล้าเป็นความจริง พระพุทธเจ้าก็ไม่ได้ตรัสว่าเหล้าทำให้คนขลาด แต่ตรัสว่าเหล้าเป็นเหตุก่อวิวาทเราลองมาพิจารณากันดูอย่างเป็นกลางว่าความกล้าที่เราได้รับจากเหล้า นั้นใช้ได้จริงหรือไม่ความกล้าเป็นคุณสมบัติพิเศษอย่างหนึ่งของคน ใครมีไว้แล้วดีกว่าความขี้ลาดตาขาว แต่ว่าเมื่อเรามีความกล้าแล้ว

^๔ ปิ่น มุกกัณต์, โทษของสุรา.(ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://community.thaiware.com>

จะต้องมีสิ่งหนึ่งคอยกำกับ หรือควบคุม เพื่อให้ความกล้านั้นแสดงออกในทางที่ไม่เป็นโทษ เหมือนดาบคมก็ต้องมีฝัก จึงจะไม่มีอันตรายถึงกำกับความกล้า ได้แก่คุณธรรมที่เรียกว่า สติความระลึกรู้ได้ กล้า - มีสติ จึงเรียกว่า กล้าหาญกล้าโดยไม่มีสติกำกับ เขาเรียกว่า ความบ้าบิ่น ไม่ใช่ความกล้า คนเรามักจะเข้าใจผิดเอาความบ้าบิ่นมาเป็นความกล้า คือเห็นใครทำอะไรได้ เกินกว่าคนสามัญก็ยกกันว่ากล้าความจริง การทำอะไร ผิดจากคนสามัญนี้อาจทำไปโดยฤทธิ์อย่างอื่นก็ได้ คนที่ทำอะไรแผลงๆเลยจิต คนสามัญเราก็เห็นกันทั่วไป และก็รู้จักกันอยู่แล้วว่า ไม่ใช่คนดีวิเศษเสมอไปทีนี้เหล่าที่คนดื่ม เข้าไปนั้น เป็นเครื่องทำลายสติคือทำให้สติฟุ้งเฟือน ลืมตัว และหมดสภาพที่เป็นตัวของตัวเองคนเราพอสติฟุ้งเฟือนไปแล้ว ก็ทำอะไรแผลงๆได้ทุกคน ถ้าเราจะถือว่าการทำเช่นนั้นเป็นความกล้าที่ดีแล้ว ก็นับว่าเป็นการเข้าใจผิด เพราะความกล้า เช่นนั้นไม่มีประโยชน์อะไรเลยแก่ชีวิตของเราและแก่ใครๆ นอกจากเป็นทางนำความร้าวรานมาสู่สังคมเท่านั้น รวมความแล้ว เหล่าแทนที่จะทำให้ผู้ดื่มเป็นคนกล้าดังที่บางคนชอบอ้าง แต่กลับทำให้ ผู้ดื่มจนเมาแล้ว ชอบพูดพาล่อกวนใจคนอื่นและเข้าใจผิดในตัวเองว่า เป็นผู้มีฤทธาศักดิ์เดช เหนือมนุษย์ทั้งหลายกลายเป็นคนชอบก่อการทะเลาะวิวาท หลักฐานพยานมีอยู่ถมไปหนังสือพิมพ์ก็ลงข่าวให้อ่านอยู่ แทบมีวันแต่ละวัน ว่าเมาแล้วตีกันเมาแล้วฆ่ากัน เมาแล้วชกต่อยกัน มีอยู่เสมอ

๔ . ๑ . ๓ โ ท ษ ขั อ ที่ ๓ สุ ร า นั า โ ร ค ม า ใ ห้

หมายความว่า การดื่มสุราทำให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บหลายอย่างตามมาหลายอย่างโรคที่เกิดจาก การ ดื่ ม สุ ร า มี อยู่ เป็น อ น ม า ก ก็ มี ดัง ต่ อ ไป นี้

๑) ทางเดินอาหารเหล้าทำให้กระเพาะอาหารและลำไส้อักเสบ

๒. ทางระบบประสาท เหล้าทำให้มือสั่น ตาเมาทำให้เกิดวิกลจริต ที่เรียกว่า บ้า พิ ษ สุ ร า

๓) ระบบทางเดินโลหิตเหล้าถ้าดื่มพอสมควร ทำให้ชีพจรเต้นเร็ว ถ้าดื่มมาก ทำ ให้ ชี พ จ ร อ่อน ลง เติ น รั ย ะ ฆ ะ ไม่ เท่า กัน และ สุ ด ท้าย หมด สติ

๔) ต่อมไม่มีสายเหล้าทำให้อักเสบเรื้อรังทำให้เกิดโรคเบาหวาน ปวดข้อ และ เ ปี น โ ร ค ต้ บ แ จี ง

๕) ระบบการหายใจเหล้าทำให้ผู้ดื่มหายใจช้าลง รั ย ะ ฆ ะ ไม่ เท่า กัน อาจจะทำให้ หัวใจวายเฉียบพลันได้รวมความแล้วเหล้าให้โทษแก่ร่างกายเชิญท่านตามไปพบหมออีกท่านหนึ่ง คือนายแพทย์ประสพ รัตนกรท่านผู้นี้เป็นนายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางจิตและประสาทได้เคยไปศึกษาเรื่องเหล้าโดยตรง ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาครั้งกลับมาเมืองไทยแล้วก็ได้พยายามหาทางชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดื่มเหล้าให้ประชาชนทราบอย่างกว้างขวาง ในคราวเข้าประชุมร่วมกัน ทุกกระทรวงมหาดไทยในฐานะเป็นกรรมการลดการดื่มสุราผมได้รับมอบบันทึกเรื่องเหล้าไว้จากท่าน

ชุดหนึ่งในบันทึกนั้นท่านกล่าวถึงเรื่องในอเมริกา เขามีสมาคมเลิกเหล้า (Alcoholics anomymhus) สมาคมได้พยายามค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องการดื่มสุราซึ่งเป็นปัญหาทางการแพทย์อยู่ทุกวัน^๕ สรุปได้ว่าโรคติดสุรามีอยู่ ๔ ประเภท คือ

๑) Pathological คือโรคเมาเหล้า

๒) Pelirium Tremens คือโรคไข้เหล้า มีอาการสั่นตัว ผวาง่าย มีไข้สูง ๓ - ๑๐ วันระแวงมองเห็นภาพลวงตา แล้วหวาดกลัว รู้สึกแปลกๆ คล้ายแมลงตอมได้ผิวหนังอัตราการตายสูงถึง ๑๐ %

๓) Korsakoff's Syndrome คือโรคเหล้าละลายประสาทไม่อยากกินอาหาร เห็นภาพลวงตัวง่ายพูดพล่อย

๔) Acutchallucinosi คือโรคเหล้าละลายจิต มีอาการเหมือนโรคจิต มีความระแวงและสำคัญผิดเห็นและได้ยินสิ่งลวงตา ลวงหู บางครั้งทนไม่ได้ ต้องดำหรือออกทำทางประกอบนอกจากนี้

นอกจากนี้ ท่านได้กล่าวถึงสถิติในอเมริกามีคนติดเหล้าประมาณ ๕ - ๗ ล้านคนคนเหล้านั้นทำให้เกิดผลเสียแก่ทางเศรษฐกิจของชาติ ๘,๐๐๐ ล้านเหรียญต่อปีในบูคาเปสต์ มีหลักฐานแน่นอนว่า คนที่ฆ่าตัวตายนั้นเป็นพวกติดเหล้าเสีย ๘๐ % ดร.ฟอเรล ได้ทำการสำรวจ ในประเทศสวิส พบว่า ๓ ใน ๔ ของพวกอาชญากร ปรากฏว่าเป็นพวกติดเหล้า และ ๑ ใน ๓ ของคนที่ต้องไปรักษาตัวในโรงพยาบาลโรคจิตนั้นมีเหล้าเป็นต้นเหตุรวมอยู่ด้วยเสมอ ฟังหมอแผนปัจจุบันก็คนๆ หนึ่งที่ว่าเหล้าเป็นเครื่องนำโรคเหมือนกันลองหันไปหาหมอไทยๆ แผนโบราณดูบ้างจะว่าอย่างไร สำหรับหมอแผนโบราณ จะไม่ไปรบกวนหมอตตามบ้านละเข้าเฝ้าผู้ทรงรอบรู้เรื่องเหล่านี้เป็นอย่างดี ได้ทรงอธิบายไว้ชัดเจนว่าเหล้าทำให้เกิดโรคหลายอย่างเช่น โรคขัดตามข้อ โรคเมื่อยขบโรคแน่น มีลมพิษในกระเพาะโรคจุกเสียดโรคอาเจียนโรคอ้วนจุกอ้วนเพลียโรคนอนไม่หลับโรคเบื่ออาหาร ลิ่นเป็นฝ้าคอแห้งเป็นต้น ลองนึกถึงคนที่ติดสุราดูก็ได้ เท่าที่เคยพบ เห็นว่ามีโรคพวกนี้จริงหรือไม่รวมความว่า หลักวิชาการอันหนึ่งที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้เมื่อ กว่า ๒,๕๐๐ ปีก่อนโน้นว่า “เหล้า นำโรคมานำให้” ก็ยังถูกต้องจนทุกวันนี้หมอตทั้งแผนเก่าแผนใหม่ ทั้งหมอไทย หมอฝรั่ง ต่าง รับรองกันทั้งสิ้น ว่าเหล้าเป็นสาเหตุของการเกิดโรคทางกาย โรคทางสมอง และโรคทั่วไป

๔.๑.๔ โทษข้อที่ ๔ เหล้าทำให้เสียชื่อเสียง

แน่นอนที่สุด ชื่อเสียงย่อมไม่มีแก่คนสติฟั่นเฟือนซึ่งอาจทำความผิดได้ทุกประตุ บางคนอ้างว่า

^๕ <http://health.kapook.com> (ออนไลน์) วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๕.

^๖ บุญมา จิตจรัส, มงคล ๓๘ ประการ, (กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา, ๒๕๓๓), หน้า ๒๐๑.

ดื่มเพื่อสังคม คล้ายๆกับการสังคมคบหากัน จำเป็นต้องดื่มเหล้า ไม่ดื่มไม่ได้ ซึ่งเป็นความเข้าใจผิดหรือเป็นการแก้ตัว ผมเคยฟังท่านผู้ใหญ่บรรยายมารยาท ในสังคมและเคยศึกษาจากตำราสังคมหลายเล่ม ไม่เคยฟังหรือพบว่า การสังคมต้องดื่มเหล้ามีแต่สอนซ้ำๆซากๆว่า “จงอย่าดื่มสุรา ถ้าอดไม่ได้จริงๆ ก็จิบคิมให้หน่อยที่สุดและเมื่อรู้สึกตัว ว่าเมาควรรีบปลีกออกจากสังคมเสีย” มีแต่สอนกันอย่างนี้เหล้าไม่ใช่แกนแห่งสังคมแน่ บางคนอ้างความจำเป็นในการผูกมิตร จึงดื่มเหล้าอ้างว่าถ้าไม่ดื่มเหล้า เราจะนับถือ กันได้อย่างไร นี่ก็อีกแหละคนเลี้ยงเหล้ามีเพื่อนมากจริง เราอาจหาเพื่อนได้เป็นพันๆในชั่ว โมงเดียว แต่น่าเสียดายที่ว่า รุ่งเช้า เหล้าสร้างแล้ว มิตรภาพก็สร้างไปด้วย พอเมาแล้วก็มักจะปวณณา“น้องชายมีอะไรใช้พี่นะ อย่าเกรงใจ”แต่รุ่งเช้าพูดกันไม่รู้เรื่อง คูชิเพราะฉะนั้น เราตั้งสูตรได้ว่า มิตรที่ได้ด้วยเหล้าก็เหมือนผ้าที่ย้อมด้วยขมิ้น สีดกเร็ว ต้องย้อมกันบ่อยๆ จึงจะได้สีเดิมผู้ที่ผูกมิตรด้วยเหล้า ถ้าตัวตกอับลง ไม่มีเหล้าให้เขากินเมื่อไรมิตรก็จะหายไปเมื่อนั้นเคยเห็นมาแล้วเป็นเหตุการณ์ที่เกิดใกล้กับตัวข้าพเจ้ามากคือท่านผู้ซึ่งเคยเป็นเจ้ามือเลี้ยงเหล้าขนาดหนักผู้หนึ่งซึ่งบรรดาคอสุราทั้งหลายยกเป็น พี่ใหญ่ ที่เดียว เกิดล้มป่วยลงอย่างหนักพอแสดงอาการหมดหวัง ที่จะป็นเจ้ามือได้ต่อไปแล้วบรรดาสุรามิตรทั้งหลายซึ่งไม่เคยขาดบ้านแต่ก่อน หายหน้าไปหมดเหลือแต่ผู้นับถือกันด้วยใจแท้ๆ ไม่มีอะไรย้อมคอยนั่งกรอก ข้าวกรอกน้ำให้เป็นอย่างนี้แหละท่าน มิตรภาพใน ขวดเหล้า มันระเหยได้เมื่อเหล้าหมดมิตรก็หมดด้วย”

๔.๑.๕ โทษที่ ๕ เหล้าเป็นเหตุให้ทำน้อดสู

ข้อนี้ จจริงที่สุดอีกเหมือนกันใครๆก็เคยพบเคยเห็น คนเราเวลาปกติก็เรียบร้อย จะออกจากบ้านแต่ละทีต้องกวาดขันเสื่อกางเกง กลับไม่กระดิก จะพูดจาที่รู้จักรักษาศีลชั้นเชิงรักศักดิ์ไม่ให้ใครดูถูกแต่ครั้นเมาแล้ว กลายเป็นคนละคนความคิดที่จะถนอมเกียรติ และศักดิ์ศรีของตนเอง ไม่รู้หายไปไหนเลยทำอะไรได้ทุกอย่าง ที่คนไม่เมาทำไม่ได้ ที่ว่าทำน้อดสูก็คือทำสิ่งน่าอับอาย เช่น นอนกลางถนน นั่งลงบนที่โสโครก ถ่ายอุจจาระปัสสาวะและโก่งคออาเจียน ในที่ทุกหนทุกแห่ง ปล่อยปละกับการแต่งเนื้อแต่งตัว รวมความว่า "หมดตัว" ก็แล้วกัน อย่างว่าแค่เสื่อผ้าเลย แม้แต่แข่งขาคินมือของตัวเอง ก็ปล่อยทิ้งหมด มันเป็นความจริงที่ไม่น่าจะเสียเวลาอธิบาย เพราะเห็นกันอยู่ทั่วไปแล้วหวัคิตที่ออกมาในขณะมีเมานั้นเป็นหวัคิตที่ใช้การไม่ได้ มีใครมาเล่าให้ฟังจำไม่ได้เสียแล้ว

จำได้แต่ว่า ขณะนั้น ข้าพเจ้าประจำอยู่ที่กองพลที่ ๔ นครสวรรค์ และกำลังโดยสารรถ ล่องลงมาจากเหนือ มีใครคนหนึ่ง สนทนามาในรถไฟมาเล่าให้ฟังถึงหวัคิตของคนเมาที่จริงให้เป็น ของคนเล่าก็แล้วกันและถ้าพาดพิงถึงท่านผู้ใด ก็ขอโทษด้วย เล่าตามที่เขาเล่า ครั้งหนึ่ง ทางจังหวัดมีการสร้าง

^๗ <http://community.thaiware.com>(ออนไลน์) วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕.

ถนน จากตัวจังหวัด ไปถึงอำเภอแห่งหนึ่งครั้นทำถนนเสร็จเรียบร้อยแล้วก็สั่งให้คน งานเอารถบรรทุกหลักกิโลเมตร ไปปักตามรายทาง วิธีทำก็คือคนพวกพวกนี้จะต้องวัดระยะทาง ๑ ก.ม. และขุดหลุมปักหลักกิโลไว้แต่ครั้งนั้นสายตานายไปแล้ว คนงานทั้งหมดก็พากัน ดกน้ำล่อกันเสียเมาแอมือเมาแล้ว ก็เกิดความคิดขึ้นมาแปลกๆ คนหนึ่ง เสนอความเห็นขึ้นว่าการที่นายสั่งให้ปักหลักกิโล รายกันออก ห่างกัน ๑ ก.ม. นั้น ไม่ถูก ผิดศีลธรรมเพราะเป็นการทรมานหลักกิโล ให้พลัด พรากกัน เขาจะคุยกันบ้างก็ไม่ได้เป็นบาปหนัก นายสั่งผิด คณะพรรคพวกเห็นจริงด้วย มีมติเป็นเอกฉันท์ ไซโยปักหลักกิโลรวม กันไว้ดีกว่า ที่สุด เมื่อเสร็จแล้ว หลักกิโลสายนี้ ก็เลยพิกัดไปหมด บางทีเดินตั้งครึ่งวัน ก็ไม่เจอ หลักกิโล แต่พอเจอเข้าก็เห็นปักรวมกันไว้ เป็นสิบๆหลักตั้งสลอนเหมือนป่าช้าฝรั่งนั้นสอบสวนได้ความตามที่เล่ามาแล้ว คือคนงาน พากันดกน้ำ เสีย พอสมองพิกัด งานก็พิการไปด้วยน่า อดสูนักแลพ่อตา ลดลง เรียกลูกเขยว่าเพื่อนลูกเขยสถาปนาตัวเองขึ้นเรียกพ่อตาว่า ไอ้น้องชายมืออยู่หมัดไปในวงสุรา จะเกิดเหตุการณ์ที่มองดูแล้วไม่น่าเป็น แต่ก็เป็นมาแล้ว การทำงานผิดพลาดในบางครั้งก็ทำให้ชีวิตถึงแก่ความตายได้ หรือไม่ก็พิกัดพิการได้ เพราะเกิดจากความประมาท เหล้าทำให้ขาดสติสัมปชัญญะ

๔.๑.๖ โทษข้อที่ ๖ เหล้าบั่นทอนกำลังปัญญา

ยังมีผู้เข้าใจผิดอีกอย่างหนึ่งว่า เหล้าทำให้ปัญญาเสื่อมปราศัญหวัคคิดแล่น บางคนอ้างตัวอย่าง สุนทรภู่ กวีเอกของไทย ว่าแต่งกลอนได้ดีก็เพราะเหล้า มีชื่อเสียงเพราะเหล้า ซึ่งเป็นความเข้าใจและเป็นการอ้างที่ผิดจากความจริง ความจริง สติปัญญาของคน ได้มาจากการศึกษาคนกินเหล้ามาก เหล้าทำให้ปัญญาทึบ ถ้าเขาไม่ได้กินเหล้า สมองจะมีชื่อเสียงแต่ถ้ากินเหล้า เหล้าจะเข้าไปกระตุ้นเส้นประสาทให้ความคิดแจ่มใสชั่วประเดี๋ยวหนึ่ง แล้วก็กลับทรุดหนักลงไปอีก คนติดสุราแล้วเลยคว่ำเอาตรงที่เหล้ากระตุ้นประสาทนั้น ว่าเหล้าทำให้ปัญญาเสื่อมปราศัญเป็นการคิดถึงผลได้เพียง หยิบมือเดียว แต่ที่เสีย ไปตั้งกองไม่พุดถึงการที่อ้างสุนทรภู่เป็นตัวอย่างว่า แต่งกลอนได้ดีเพราะเหล้าและมีชื่อเสียงเพราะเหล้า นั้นผิดถนัดอ่านประวัติสุนทรภู่ดูอะฉบับของสภาพัฒนธรรมแห่งชาติ และฉบับของ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ แสดงไว้ชัดเจนว่าสุนทรภู่เป็นนักแต่งกลอนก่อนกินเหล้าไม่ใช่กินแล้วจึงแต่งเป็นจะว่าสุนทรภู่ได้ปัญญามาจากเหล้าได้อย่างไรและเหล้าไม่ได้ทำให้ชื่อเสียงของสุนทรภู่ดีขึ้นเลย ตรงข้ามเหล้าทำให้สุนทรภู่ลำบากยากเข็ญมาก แล้วทำให้สุนทรภู่ต้องติดคุกติดตะรางเหล้าทำให้สุนทรภู่ถูกเมียทิ้งและเหล้าทำให้สุนทรภู่ถูกโหรเรียกว่าอาลักษณ์ขึ้นมารวมความว่าถ้าเกียรติยศของสุนทรภู่จะแจ่มใสเหมือนดวงอาทิตย์เหล้าก็เป็นผู้สร้างจุดดำขึ้นในดวงอาทิตย์นั้น

^๔ <http://community.thaiware.com>(ออนไลน์) วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕.

ข้อนี้ สุนทรภู่อเองรู้ดีจึงแต่งกลอนสาปเหล่าว่า “น่านรก”กลอนนั้นว่า

“ถึงโรงเหล้าเตากลั่นควันโขมงมีคันโพงผูกสายไว้ปลายเสา
โอบาปกรรมน่านรกเจียวอกเราให้มัวเมาเหมือนหนึ่งบ้าเป็นน่าอาย”

เมื่อสำนักตัวได้แล้วสุนทรภู่อก็เลิกดื่มเหล้า แล้วเขียนกลอนไว้ว่าถึงนครชัยศรีมีโรงเหล้าเป็นของเมตตขาดไม่ปรารถนาถ้าเหล้าเพิ่มสติปัญญาให้คนจริงเราคิดงายๆก็แล้วกันรัฐบาลคงเปิดให้คนดื่มเหล้ากินอย่างเสรีมานานแล้วพลเมืองจะได้ฉลาดไม่ต้องตั้งกระทรวงศึกษาธิการให้เสียเงินเปล่าๆและพระพุทธเจ้าคงไม่ห้ามการกินเหล้าแน่การหาเรื่องโฆษณาว่าการกินเหล้าคืออย่างนั้น อย่างนี้เป็นเรื่องของคนดื่มเหล้าจนติด แล้วโฆษณาปลอบใจตัวเองและในโอกาสเดียวกัน ก็หาเพื่อน หรือหาเจ้ามือไว้ ฝ่ายคนขายเหล้าก็กระพือใหญ่เพื่อให้นักนิยมกินเหล้ามากๆ ตัวจะได้รวย

หลักการทางพระพุทธศาสนาที่ให้งดเว้นจากการดื่มน้ำเมานั้น ก็เพื่อให้นักบุญเรานี้ มีสติสัมปชัญญะที่สมบูรณ์ในดำเนินชีวิตให้ราบรื่น การประกอบสัมมาอาชีพก็เจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การเสพสุราให้โทษกับคนผู้ล่วงละเมิดที่เสพด้วยตนเอง ดังต่อไปนี้

๔.๒ สุราให้โทษเกิดกับคนผู้ล่วงละเมิดเสพด้วยตนเอง

สุราให้โทษแก่ผู้ที่เสพเองนั้น หมายถึง โทษที่ไม่ดีเกิดแก่ผู้ที่เสพ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพราะสุรานั้นไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ให้แก่ผู้ใด มีแต่จะทำลายให้หมดสิ้นสภาพทางร่างกาย นอกจากจะก่อให้เกิดโรคแล้ว ยังก่อให้เกิดทุกข์ทางจิตใจ ส่งผลให้ในภพนี้และภพหน้า ดังนี้

๔.๒.๑ เสพสุราให้ทุกข์ทางใจ

จิต ที่เป็นปกติสุขไม่อาจคิดบันทึกตอนสติของตนเองด้วยสิ่งใด ๆ การจะดื่มเหล้าหรือเสพยาที่มีผลข้างเคียงร้ายแรงได้ต้องใช้จิตที่เป็นทุกข์ เท่านั้นเพราะคนเราจะรู้สึกดีที่สุดได้ก็ต่อเมื่อมีสติเป็นตัวของตัวเองอย่างสมบูรณ์แม้แต่การจิบเหล้าเพียงน้อย กลิ่นและรสของมันก็อาจมีมนต์ย้อมใจให้นึกคร่ำครวญคิดถึงอดีตจนแปลกประหลาดไปกว่าตัวตนเดิม ๆ ได้แล้วการถูกรบกวนโดยคนขาดสติสัมปชัญญะเป็นความทุกข์ของผู้ถูกรบกวนถ้าเราเป็นคนรบกวนเขาอย่างไร้สติสัมปชัญญะ ใจเราจะเป็นสุขไปได้อย่างไรการสังเกต

เข้ามาในตนเองจะทำให้เห็นทุกข์เป็นขณะ ๆ อย่างชัดเจนทุกข์เริ่มต้นตั้งแต่เมื่ออยากดื่มเหล้าหรือเสพยา สังเกตเข้ามาในตนเองจะรู้สึกถึงความผิดปกติที่ไม่อาจเป็นที่พึงใจให้ตนเอง เหมือนใจโยเยหา

^๙ <http://www.saintseyathaiclub.com> (ออนไลน์) วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕.

บางสิ่งที่ขาดหายทั้งที่เดิมทีกายใจก็เบาอยู่แต่กลับกระเสือกกระสนหาทางทำให้มันหนักอึ้งเสียอย่างนั้น ทุกข์จะทวีตัวขึ้นเมื่อตัดสินใจดื่มเหล้าหรือเสพยา สังเกตเข้ามาในตนเองจะเห็นอาการทรมานทรมายแบบต้องเอาให้ได้ เมื่อไม่ได้ก็จะเป็นจะตาย ทุกข์จะทวีตัวขึ้นอีกเมื่อพยายามดื่มเหล้าหรือเสพยา สังเกตเข้ามาในตนเองจะเห็นคล้ายเรากำลังกรอกยาลดความสามารถคิดอ่าน ลดสมรรถภาพในการเผชิญปัญหาหรือทำร้ายสุขภาพของตัวเองอยู่ดี ๆ นี่เองทุกข์จะทวีตัวขึ้นถึงขีดสุดเมื่อดื่มเหล้าหรือเสพยาแบบไม่บันยะบันยัง สังเกตเข้ามาในตนเองจะเห็นคล้ายกำลังตกอยู่ในห้วงฝันร้ายเลื่อนเปื้อนวกวนและในฝันร้ายก็อาจถูกหลอกว่ากำลังเป็นสุข ทั้งที่ท้องไส้ปั่นป่วนร่างกายวิปริตผิดปกติไปทั้งระบบอยู่ชุด ๆ แค่ว่าตัวให้อยู่นิ่งก็ยากเหลือเกินแล้วทุกข์จะไม่จบโดยง่ายแม้ เมื่อสร้างมาแล้ว สังเกตเข้ามาในตนเองจะเห็นเป็นความรู้สึกมึนงง ซึมเซา บางครั้งก็ปวดหัวตัวร้อนแต่พอร่างกายกลับเป็นปกติก็อยากสร้างเหตุของความผิดปกติทางกายขึ้นอีกจึงมีแนวโน้มจะดื่มมากขึ้นเรื่อย ๆ กระทั่งเป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง กระเพาะอักเสบตับแข็ง เสียเหง้า มือสั่น ความจำเสื่อม ฟุ้งซ่านจัด จนเฉื่อยง่ายขี้ระแวงอย่างไรเหตุผล ใช้ความรุนแรงโดยขาดสติ เป็นต้น กล่าวโดยสรุปคือเป็นทุกข์ได้ทั้งกับตนเองและสังคมรอบข้างครบวงจรในทางปฏิบัติแล้ว จี๋มาส่วนใหญ่มีชีวิตที่เคร่งเครียดเป็นทุกข์ไม่ใช่เพราะอยากสนุกสนาน แต่อยากลิ้มความจริงอยากหนีจากโลกความจริงไปอยู่ในโลกของความฝันมากกว่าซึ่งเหล้ายา ก็ปรากฏตัวเป็นทางลัดที่หาง่ายกว่าอย่างอื่นและเมื่อเดินอยู่บนทางลัดนั้นแล้วก็ยากมากที่จะเห็นว่าตัวเองกำลังเดินลาดลงต่ำไปทุกที^{๙๙} นี่ก็ทุกข์ที่เกิดขึ้นในทางจิตใจ โรคภัยก็ตามมา

๔.๒.๒ การเสพสุราเป็นการสังสมบาป

การเสพสุราเป็นการสังสมบาปนั้น ดังที่ทราบแล้วว่าความมึนเป็นเครื่องหมายของบาปเราก็คouldสามารถสำรวจใจตนเองแล้วทราบได้ว่าการดื่มเหล้าและเมายาเป็นบาปเพราะไม่มีการเมาครั้งใดที่ทำให้จิตของเราสว่างขึ้น มีแต่หม่นหมองลงกับทั้งไม่มีแก้ไขคิดอะไรในทางดี ในทางที่เจริญเอาเลยเป็นแรงผลักดันเกิด โลภะ โลภะต้องการเอาชนะความอยากมีสติจึงบังคับให้เราต่อต้านหรือเสพจนขาดสติได้ สิ่งทีกระตุ้นให้เกิด โลภะก็มีอะไรอื่นเราเห็นจนชินตาว่าในงานรื่นเริงต้องมีเหล้ายาประกอบ ดื่มหรือเสพแล้วลิ้มทุกข์หัวเราะง่าย เคลิ้มสำราญเหมือนฝันขวนใจ หลายครั้งอาจถูกพวกมากลากไปถ้าไม่ยอมร่วมดื่ม ไม่ยอมร่วมเสพ ก็ไม่นับเป็นพวกเดียวกันทำงานหรือคบหากันไม่ได้สนิทสนม เป็นต้นที่น่ากลัวก็คือบาปสามารถสังสมตัวได้ นั่นหมายความว่ายิ่งดื่มเหล้ามากขึ้นเท่าไรสติก็ยิ่งพร่าเลือนมากขึ้นเท่านั้น มองไปทางไหนเหมือนไม่ใช่ความจริงกลายเป็นความฝันจากหนึ่งไปหมด ตราบใดไม่เมา ตราบนั้นไม่มีจากฝันที่ชอบถ้าคิดว่ารู้จักตัวเองดี ก็อย่าเพ่งนึกว่ารู้จักความ

^{๙๙} <http://www.dhammadownload.com>(ออนไลน์) วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕.

เมาของเราด้วยเพราะความเมาจะข้อมใจเราเปลี่ยนไปอีกแบบหนึ่งเหมือนเป็นคนละคน อาจพูดอาจทำอะไรเหลือเชื่อว่าจะพูดหรือทำได้แม้ปากคัมเกล้าด้วยความคิดอยากลอง ปากของเราก็ได้ชื่อว่าเป็นประตูปาฬิเข้ามาสึงแล้ว ยิ่งเข้ามาบ่อยยิ่งเข้ามามากเท่าไร เราก็เสียความเป็นเราให้กับผีสุรามากขึ้นเท่านั้นความคิดในทาง ฟังพาเหล่ายาจะลดความฉลาดในการฟังพาตัวเองลงทั้งที่ฝึกสติเพื่อเป็นทีเกาะที่ฟังของตนเองก็ได้ฝึกสติเพื่อเป็นความบันเทิงให้ตนเองก็ได้ แต่เพราะไม่รู้วิธีฝึกคนส่วนใหญ่จึงเลือกหาที่ฟัง หาเครื่องทำความบันเทิงให้กับตัวเองกันแบบง่าย ๆ ฉะนั้น เพียงไม่ตั้งใจไว้ก่อนว่าจะเว้นขาดจากการคัมเกล้าก็นับว่ามีโทษแล้ว เพราะเมื่อถูกระตุ้นให้เกิดโลภะอย่างแรงกล้าความอยากมีสติก็ลดระดับแทบไม่เหลือ ยังผลให้สติพราเลือนลงเปิดช่องให้โลภะเข้าครอบงำจนโง่เขลาหลงนึกว่าบาปแห่งการเมาเหล่าเมาายเป็นสิ่งสมควรทำยิ่งกว่าบุญแห่งการเพียรทำสติให้เจริญขึ้น พระพุทธองค์จึงทรงให้งดเว้น

๔.๒.๓ ความเป็นอยู่ที่เลวร้าย

ไม่มีความฟุ้งซ่านรำคาญใจอันใดอย่าแยะไปกว่าความฟุ้งซ่านรำคาญใจอันเกิดจากการเป็นคนขี้เหล้า เพราะบาปข้ออื่นยังทำลงด้วยมิจฉาสติกันไว้ เช่นเราอาจใช้ศิลปะและไหวพริบเชิงดาบชั้นสูงในการฆ่าฟันคู่ต่อสู้เราอาจปล้นธนาคารด้วยความรู้ความสามารถเกินธรรมดาเราอาจใช้อำนาจเสน่ห์สะกดให้คนมีเจ้าของมาพลีกายให้ เราอาจลวงโลกด้วยแผนการอันแยบยลแต่ถ้าต้องเมามาเมาเพราะเหล้า เราจะไม่มีความคงสติและความสามารถแบบเดิม ๆ ไว้ได้โดยคำว่าเมาจะไม่อยู่คู่กับคำว่าสติอย่างเด็ดขาดเมื่อบาปจากการการเมาเหล่าเมาถูกสั่งสมมากแล้ว คนเมาเหล้าข้อมเลือนฐานะเป็นคนขี้เมา ดูเผิน ๆ เหมือนยังไม่ได้ทำผิดอะไร ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อนแต่แท้จริงแล้วความเมาที่ถือการขาดสติการขาดสติก็คือต้นเหตุของบาปอันร้ายกาจได้ทุกข้อ เฉพาะในประเทศไทย ร้อยละ ๖๕.๔ ของคนที่เข้าไปอยู่ในคุกนั้น ก็มีน้ำเหล้านี้เองเป็นสายธารพัดพาเข้าไปการเมาเหล้ายาแต่ละครั้งไม่ได้บั่นทอนเฉพาะสติในบัดนั้นแต่ยังส่งผลกับสติโดยรวมทั้งชีวิต กล่าวคือเราจะฟุ้งซ่านมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งก็เป็นผลให้ความสามารถรับรู้ความจริงเฉพาะหน้าลดหย่อนลงเรื่อย ๆ เช่นกันอาการคิดเองเออเองจนเนียนเอง จะค่อย ๆ ทวีตัวขึ้นตามวันเวลาที่สั่งสมพิษแอลกอฮอล์ไว้ในร่าง และกลับคืนดีได้ยากยิ่งจิตของคนขี้เหล้าข้อมมีความกระเจิดกระเจิงประคองปีศาจที่พร้อมจะวิ่งพล่านไปอย่างไรจุดหมายปลายทาง ฉะนั้นแม้มีวิสาสนาได้เกิดเป็นมนุษย์อีก ก็มีแนวโน้มว่าจะคลุ้มคลั่งเป็นบ้าได้ไม่ยากนี่สะท้อนว่ากรรมแบบคนขี้เหล้าข้อมอาจทางไปสู่ความเป็นคนบ้าในการเกิดครั้งต่อไปหรือไม่ดีก็อาจเห็นทันตาในชาติปัจจุบันที่เป็นคนขี้เหล้านี้เองหากตายเสียคนขี้เหล้าเมาผู้ยังไม่อ้อมไม่พอกับน้ำเมาไม่มีโอกาสกลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีก แต่ยังพอมีบุญพยุ่งไม่ให้ร่วงหล่นถึงนรกก็อาจไปเสวยภพของพวกไร้สติในระดับเดรัจฉานภูมิ เช่นตัวต่อที่ทำร้ายคนและสัตว์อื่นได้โดยไม่ต้องถูกราวีก่อนเป็นต้นแต่หากตายเสียคนขี้เหล้าเมาที่ผลอสติก็ก่อคดีอาญาไว้มากก็จัดว่ามีความเหมาะสม

กับสภาพความเป็นอยู่ที่ถูกทำร้ายให้ร้องไห้หวนครวญครางเป็นนิตย์ ดังเช่นรกฎมิสสถานเดียว^{๑๑}

ปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการยกฐานะคุณภาพจิต หรือการอบรมตนตามหลักศีลธรรม จริยธรรมของพระพุทธศาสนา จึงเป็นเป้าหมายทางการศึกษา การพัฒนามนุษยธรรม สิ่งจำเป็น ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของการศึกษา คือ การมีความรู้ความเข้าใจในสภาวะของสิ่งทั้งหลาย ที่เป็นตามความจริง เพื่อประโยชน์ในการปรับตัวและสิ่งแวดล้อมอย่างถูกต้องว่าสิ่งใดควรปรับ และ ปรับอย่างใด ปรับที่ใด ปรับอย่างไร เป็นต้น การปรับตนเองเพื่อดำรงอยู่ทั้งทางร่างกายให้มี สุขภาพดี และมีจิตใจที่เข้มแข็ง การรู้จักเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ตลอดจนปรับสิ่งแวดล้อมให้เป็น ประโยชน์แก่ตน^{๑๒} ที่มีและเกิดขึ้นควบคู่กับความเจริญของสังคม หากส่งเสริมแต่การศึกษาเรื่องวัตถุ คุณภาพการศึกษาด้านจิตใจก็ต่ำลง ปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นก็จกรุนแรงมากยิ่งขึ้น มิได้ลดลง ในที่สุดสังคมก็มีแต่ความสับสนวุ่นวาย ในทางตรงกันข้ามถ้าสังคมได้รับการบูรณาการอย่าง ถูกต้องแล้ว ก็กลายเป็นสังคมที่ปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ อันนำไปสู่การสร้างภูมิป้องกัน สถาบันครอบครัวที่ดีในอนาคตข้างหน้า ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อครอบครัว โทษอันเนื่องมาจากการเสพยาและของมีนเมา เป็นโทษที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว ทำให้ครอบครัวเกิดการแตกแยก สมาชิกภายในครอบครัวก็ระส่ำระสายไปด้วย คือ โทษการล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๕ ที่เกิดขึ้นต่อ ครอบครัว

๔.๓ โทษการล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๕ ที่เกิดขึ้นต่อครอบครัว

โทษการล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๕ ที่เกิดขึ้นต่อครอบครัวนั้น เป็นโทษที่ส่งผลกระทบต่อบุคคล ที่อยู่รอบตัวของผู้ที่เสพยา เป็นที่ทราบกันดีว่า สถาบันครอบครัวเป็นที่สำคัญต่อสังคม ประเทศชาติมาก หากทุกครอบครัวมีหัวหน้าที่เสพยาเป็นประจำ ก็อาจจะทำให้ประชากรใน ประเทศไม่มีคุณภาพกลายเป็นประเทศที่อ่อนแอประชากรไร้สมรรถภาพในการทำงานไป ความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคมการเมืองก็อ่อนแอไม่มั่นคงที่สุด

ปัญหาครอบครัวเป็นปัญหาที่ได้รับผลกระทบจากสมาชิก หรือคนในครอบครัวเสพยา เมรัยและของมีนเมา อันก่อให้เกิดความเดือดร้อน ความทุกข์ยาก ความลำบากในการประกอบ อาชีพ หรือการมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่ดี ทำให้เสียทรัพย์ เพราะใช้จ่ายไปในทางจัดหาซื้อสุรา เป็นต้น มาเสพมาจัดเลี้ยงกัน ทำให้รายได้ที่ได้มาจากค่าแรงการทำงานก็หมดไปกับกับค่าสุรายา เสพติด นำไปสู่ปัญหาประทุษร้ายร่างกายและจิตใจ และสิ่งอื่นก็ตามมาอีกมาก เช่น ปัญหา

^{๑๑} <http://health.kapook.com>(ออนไลน์) วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๕.

^{๑๒} พระราชวรมณี(ประยูร ชาญโต), **ปรัชญาการศึกษาไทย**, (กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย, ๒๕๓๐), หน้า ๑๑.

อาชญากรรม การทำร้าย ปล้น ข่มขืน การฆ่ากันตาย ในระหว่างสมาชิกในครอบครัวซึ่งเกิดอยู่เป็นประจำในหนังสือพิมพ์ข่าวสาร ที่ไม่ปรากฏก็มีในสังคมปัจจุบันโดยทั่วไปการทำผิดหรือการประพฤติผิดศีลข้อที่ ๕ มักถูกมองว่า มีสาเหตุมาจากครอบครัวเป็นปัญหาหลัก เพราะว่าส่วนใหญ่การดูแลสมาชิกในครอบครัว เป็นหน้าที่ของพ่อแม่ที่จะดูแลปลูกฝังลูก ๆ ให้เป็นเยาวชนที่ดีของสังคม หากพ่อแม่เป็นบุคคลที่ดีมาก่อนแล้ว และก็เป็นแบบอย่างที่ดี ลูก ๆ ก็จะเป็นคนดีตามมาด้วยสภาพภายในครอบครัว มีพฤติกรรมเช่นใด ผลที่ตามมากับลูก ๆ ก็เป็นเช่นนั้น ครอบครัวที่มีการเสพสุราเมรัยและของมีเงินมา ย่อมเป็นที่บ่งชี้ว่า ครอบครัวนี้ย่อมมีแต่ปัญหาตามมาแน่นอน หรือจะประสบปัญหาตลอดไป ฉะนั้นครอบครัวจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อสาเหตุนี้ อาศัยมุมมองที่เกิดขึ้นได้ดังนี้ คือ การควบคุม และการสนับสนุนของพ่อแม่ ตลอดจนการไม่ห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ควรเสพ ทั้งนี้จะพบได้จากสาเหตุที่เป็นภูมิหลังของครอบครัว และความสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งมีผลต่อจากการเสพสุรา เป็นต้น จากการเสพยาตัวเองนำไปสู่การสิ่งเสพติดอื่น ๆ จึงมีมุมมองไปถึงพฤติกรรมของลูก ๆ ได้

ผลกระทบที่กล่าวถึงในที่นี้ คือ ผลอันเกิดจากปัญหาที่เนื่องจากการเสพสุราเมรัยและของมีเงินมา เป็นเหตุและปัจจัยสำคัญของครอบครัว เพราะสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันหลักของสังคมในโลกนี้ จึงทำให้ทราบผลของโทษการเสพสุราเมรัย ดังต่อไปนี้

๔.๓.๑ โทษของการเสพสุราเมรัยมีผลกระทบต่อตนเอง

โทษของการเสพสุราเมรัยมีผลกระทบต่อตนเองนั้น เป็นที่แน่นอนว่าโทษของผู้เสพยาที่เป็นที่บุคคลแรก คือ ตนเองเพราะเป็นด้านแรกที่ทำกรเสพ มีผลสะท้อนต่อสังคมและมีโทษที่ตามมาดังนี้

๑) ทำให้ครอบครัวแตกสลาย ขาดที่พึ่ง ไม่มีผู้นำ หรือชี้ทางที่ถูกที่ควรให้ดำเนินชีวิต

๒) ทำให้ครอบครัวขาดวินัยในการครองเรือน โดยเฉพาะความไม่รู้หน้าที่ของกันและกัน เป็นส่วนที่สำคัญ

๓) ทำให้ครอบครัวขาดปัจจัย ๔ หลักสำหรับการดำรงชีวิต หรือประสบปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี

๔) ทำให้ครอบครัวล่มสลาย เพราะมีค่านิยมที่ผิด ๆ ในเรื่องการเสพยาเสพติด และที่สุดกลายเป็นต้นเหตุแห่งปัญหาทั้งหลาย ก็เพราะมีจุดเริ่มต้นมาสถาบันครอบครัว ที่เป็น

สถาบันแรกของมนุษย์ สังคมไม่ดี จึงส่งผลกระทบออกมาเป็นความเดือดร้อนของสังคมโดยรวม^{๑๓}

๔.๓.๒ โทษของการการเสพสุราเมรัยมีผลกระทบด้านสังคม

การเสพสุราเมรัยย่อมมีผลกระทบต่อตนและสังคมโดยรวม ซึ่งคนส่วนมากไม่ต้องปรารถนาจะให้เกิดขึ้น แต่ก็มีประเด็นที่จะพึงศึกษา จากการศึกษาทำให้ทราบผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งโดยตรงและทางอ้อมเกิดจากสาเหตุดังกล่าวนี้ คือ

- ๑) ทำลายชื่อเสียงตนเองและวงศ์ตระกูล
- ๒) เป็นที่รังเกียจของสังคมทั่วไป
- ๓) ทำลายความน่าเชื่อถือของสรเสรีชนับถือ และความไว้วางใจ
- ๔) เป็นต้นเหตุชักจูงให้เกิดอาชญากรรมต่าง ๆ ตามมา
- ๕) ทำลายความมั่นคงของครอบครัว และญาติพี่น้อง เป็นการทำลายความมั่นคง

ของชาติโดยรวม^{๑๔}

ดังนั้นโทษของปัญหาและผลกระทบ เรื่องครอบครัวจึงเป็นประเด็นแรกที่ต้องทราบ และเน้นย้ำความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและปัญหาสิ่งตามมาเป็นผลกระทบที่ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาในภายหลัง คือโทษของการเสพสุราเมรัยมีผลสะท้อนจากสภาพสังคม ดังนี้

๔.๓.๒.๑ โทษของการเสพสุราเมรัยมีผลสะท้อนจากสภาพสังคม

จากสภาพของสังคมไทยในปัจจุบัน ถ้ามองในแง่มุมหนึ่งจะพบเข้าว่าระบอบกฏเกณฑ์ทางสังคมขาดความแน่นอนหรือความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายบ้านเมือง หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าขาดผู้นำที่เป็นแบบอย่างได้อย่างแท้จริง ทำให้เกิดความสับสนในพฤติกรรมของคนในสังคมเพราะการแสดงออกย่อมขัดแย้งกับอุดมการณ์หรือนโยบายอยู่เนื่อง ๆ ในขณะเดียวกันภาพลักษณ์ส่วนหนึ่งที่เป็นการทำลายวัฒนธรรมไทย ก็มีปรากฏให้เห็นอยู่แทบทุกวัน อาทิ เช่น โฆษณาเหล้ายี่ห้อดีดี หลากรส หลายรูปแบบ และคำนิยมของคนส่วนหนึ่งพากันเสพยาบ้าซึ่งจากที่เชื่อว่าเป็นยาขยันตลอดถึงภาพล้อแหลมต่าง ๆ ที่ถ่ายโฆษณาทั้งทางโทรทัศน์หนังสือพิมพ์ และสิ่งอื่น ๆ แม้แต่บท

^{๑๓} อำนวย พิรุณสาร, “การดื่มเหล้า และการให้ลูกของเหล้าของเยาวชนชายในกรุงเทพมหานคร ศึกษาเฉพาะกรณีผู้จับจี้มอเตอร์ไซด์รับจ้าง”, วิทยานิพนธ์ ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๓๘)

^{๑๔} พระมหาสำราญ ญาณสวโร(พินดอน), “การศึกษาเรื่องผลกระทบจากการล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๕ ที่มีผลต่อสังคมไทย”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒).

ละครโทรทัศน์ก็ยังแสดงถึงการเชิญชวนในการเสพหรือการดื่มสุราและเมรัยอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้สื่อหรือชี้ให้เห็นโทษของสิ่งเสพติดเหล่านั้นเลยตรงกันข้ามกลับเป็นการให้สื่อชักจูงและโน้มน้าวให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่ดึงดูดน่ายกย่องเอาอย่างเสียอีกพฤติกรรมดังกล่าวมานี้จึงก่อให้เกิดความทุกข์เดือดร้อนเป็นปัญหาต่าง ๆ ตามอย่างไม่มีที่สิ้นสุดไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางอาชญากรรม การทำลายล้าง การปล้นชิงทรัพย์สินการทำความผิดทางเพศ การโกหกหลอกลวง เป็นต้นล้วนแต่เป็นการประพฤติดังในเรื่องการละเมิดศีล ๕ ทั้งสิ้นเพราะคนยึดเอาประโยชน์ตนและพวกพ้องเป็นใหญ่ ไม่ใส่ใจพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านั้นในเรื่องผลกระทบต่อส่วนรวม ด้วยความเห็นผิดเป็นชอบ ในขณะที่สังคมเปลี่ยนแปลงไปโดยไม่เข้าใจในหลักศีลธรรม และมองเห็นความสำคัญของศีลธรรม ละเลยมนุษยธรรมคือธรรมสำหรับมนุษย์ ได้แก่ ศีล ๘ ศีล ๕

เป็นมุมมองของท่านผู้ทำการวิจัยท่านนี้ที่เจาะจงให้ความสำคัญเกี่ยวกับระหว่างสังคมกับศีล ๕ โดยสรุปที่ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ประสงค์จะศึกษาค้นคว้าขอบข่ายและความหมายของสุราเมรัยและมัจฉะ (สิ่งเสพติดให้โทษ) แรงจูงใจในการเสพ ผลกระทบที่มีต่อสังคมไทยปัจจุบัน ตลอดจนพุทธวิธีการแก้ไขปัญหาเรื่องการล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๕ ตามหลักพุทธธรรม^{๑๕}

๔.๔ โทษการล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๕ ที่กระทบต่อเศรษฐกิจ

คำว่า โทษการล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๕ ที่เกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจ หมายถึง โทษที่เกิดจากการผิดศีลข้อที่ ๕ แล้วทำให้เศรษฐกิจของตนมีปัญหาการขาดแคลนในการใช้จ่าย กล่าวคือ การไม่รู้จักขยันหมั่นหา เก็บรักษาไว้ใช้ในสิ่งที่จำเป็นในเวลาอันควร และการไม่รู้จักใช้จ่ายในสิ่งที่สมควรจ่าย อีกอย่างหนึ่งอาจเป็นเพราะมีความยุ่งยากซับซ้อนเกิดขึ้น ส่งผลให้เกิดปัญหา เพราะสุราเมรัยและของมีเงินมาเป็นต้นเหตุ การประกอบอาชีพที่ดี การดำเนินชีวิตที่ผิดเถียงขัดสนก็ดี และมูลเหตุประการหนึ่งที่เกิดขึ้น คือ การล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๕ คือ การดื่มสุราเมรัยและของมีเงิน มา ตามที่ปรากฏให้เห็นในสังคมไทยทั่วไปในปัจจุบัน

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่พ่อแม่ที่เป็นหัวหน้าครอบครัว จักต้องดูแลบรรดาลูกที่อยู่ในวัยเรียน และค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา หรือเพื่อการทำงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน อย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับเหตุการณ์นั้น ๆ แต่ถ้าหากว่าหัวหน้าครอบครัวคนใดคนหนึ่งไปติดอบายมุข

^{๑๕} พระมหาสำราญ ญาณสวโร (พินดอน), “การศึกษาเรื่องผลกระทบจากการล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๕ ที่มีต่อสังคมไทย”, วิทยานิพนธ์ พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย:มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒).

คือ การดื่มสุรา การเล่นเกมพนัน คบคนชั่ว เป็นต้นแล้ว ย่อมส่งผลกระทบให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา หากที่จะหลีกเลี่ยงได้ โทษของการเสพสุรามีผลทางเศรษฐกิจ ดังนี้ คือ

๑) มูลค่าทางเศรษฐกิจที่มาจากการเสียคุณภาพชีวิต เป็นความสูญเสียในด้านคุณภาพชีวิตแต่มีผลเสียทางเศรษฐกิจในครัวเรือนด้วย

๒) ในการผลิตสุรานั้น โรงงานอาจทำให้เกิดมลพิษต่าง ๆ เช่น มีควันมาก กลิ่นเหม็น และปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีกมาก ซึ่งเป็นการทำลายสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติมูลค่าความเสียหายกลับมีผลทางเศรษฐกิจโดยระยะยาว เพราะต้องเสียงบประมาณในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

๓) คนที่ดื่มสุราแล้วขับยานพาหนะ อาจจะนำพาไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งทำให้ผลเสียเกิดขึ้นแก่ทรัพย์สินเงินทองและเศรษฐกิจ

๔) ผลเสียทางสังคม เช่นเกิดปัญหาทางอาชญากรรม หากคิดมูลค่าทางเศรษฐกิจเป็นจำนวนมาก

๕) การดื่มสุราทำให้ขาดสติ สูญเสียประสิทธิภาพในการทำงาน มีผลเสียทางเศรษฐกิจโดยรวม^{๑๖}

ผลกระทบ หมายถึง สิ่งที่ได้รับหรือเป็นผลสะท้อนมาจากเหตุปัจจัยต่าง ๆ ตามเหตุปัจจัยดังกล่าวต่อไปนี้

๑) การสูญเสียเงินตราโดยเปล่าประโยชน์

๒) บั่นทอนประสิทธิภาพการผลิตลดลง

๓) สูญเสียแรงงานโดยไม่มีสาเหตุ

๔) การสูญเสียทั้ง ๓ ประการเป็นผลกระทบต่อยาได้ของประชาชาติ^{๑๗} ด้วยหลักเหตุผลทั้ง ๔ ประการ ที่แสดงแล้วนี้จึงทำให้มองเห็นสภาพปัญหา และผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมมาจากเหตุหลายประการเหล่านี้ แม้ว่าเศรษฐกิจในยุคปัจจุบันจะไม่ดี แต่ปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์ในสังคมไทยปัจจุบันก็มีได้ลดลงแต่ประการใด หากกลับเพิ่มปริมาณการดื่มขยายตัวมากขึ้นถึงร้อยละ ๔ – ๕ จึงเป็นธุรกิจน้ำเมาที่จำหน่ายดีมีปริมาณเงินหมุนเวียนในแต่ละปีมากถึง ๔๐,๐๐๐ – ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ถือว่าเป็นรายได้ที่ปรากฏผลดีทางเศรษฐกิจ แต่ผลที่สะท้อนกลับมานั้นมีค่าแห่งความสูญเสียที่เกิดขึ้นแก่สังคม มากกว่ามูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่เป็น

^{๑๖} พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต), เศรษฐศาสตร์แนวพุทธ, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิพุทธธรรม, ๒๕๔๑), หน้า ๒๓ – ๒๔.

^{๑๗} อรุณวรรณ เพียรอุประสิทธิ์, “การศึกษาผลการดำเนินงานรณรงค์ป้องกันการใช้ยาเสพติดในโรงเรียนมัธยม สังกัดกรมสามัญศึกษา”, รายงานผลการวิจัย (กลุ่มพัฒนางาน: วิชาการศูนย์ส่งเสริมสุขภาพเขต ๒ สระบุรี, ๒๕๔๐).

รายได้รวมของประชาชนโดยรวมนั้นอีก จากสาเหตุอันนี้ที่ทำให้ขาดความมั่นคง และประชาชนก็ขาดความสุขสบาย ความอ่อนแอที่เกิดขึ้นมานั้นทำให้ระบบเศรษฐกิจของชาติอ่อนแอตามไปด้วย ประชาชนขาดการพัฒนาทั้งระบบการศึกษา การคมนาคม ความมั่นคง เป็นต้น เพราะสาเหตุแห่งการคืบหน้ามา ดังที่กล่าวมาแล้ว

๔.๔.๑ โทษของการเสพสุราทำให้กระทบต่อเศรษฐกิจในสมัยพุทธกาล

ในสมัยพุทธกาลนั้น หลานชายอนาถปิณฑิกเศรษฐีและบุตรเศรษฐีทำลายทรัพย์สินให้หมดไป ด้วยการเสพสุราเมรัย ใช้จ่ายในการดื่มการเที่ยว เพราะการดื่มสุราของนักดื่มทั้งหลายย่อมไม่รู้จักอิ่ม เหตุแห่งการดื่มสุราเมรัยจึงเกิดจากโมหะ คือ ความหลงในสุราเป็นนักเลงสุรา อันเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงบุคคลที่ไม่มีความอดทนอดกลั้นต่อสิ่งที่เข้ามากระทบจิตใจ ปลดปล่อยให้โลภะ โทสะ โมหะที่เกิดขึ้นนั้นมาเป็นอำนาจอยู่เหนือจิตใจของตน ดังเช่นในพุทธทศนิกายชาดกได้เล่าถึงโทษของการดื่มสุราเมรัยของหลานท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐี ดังนี้

หลานของท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐีผลาญเงิน ๔๐ โกฏิ ของบิดามารดาให้หมดไปด้วยการใช้ดื่มสุรา จากนั้นเขาไปยังบ้านท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐี ท่านเศรษฐีจึงได้ให้ทรัพย์ ๑,๐๐๐ กหาปณะสำหรับทำค้าขาย เมื่อเขาผลาญทรัพย์นั้นหมดลงจึงไปพบท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐีอีกครั้งเวลานี้เขาได้รับทรัพย์ ๕๐๐กหาปณะ เมื่อเขาผลาญทรัพย์นั้นหมดลงอีกกลับไปหาท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐีคราวนี้เขาได้รับผ้าสาฎกเนื้อหยาบ จากนั้นก็นำผ้าสาฎกเนื้อหยาบให้สิ้นไปด้วยการขายดื่มสุราเมรัย และกลับไปหาท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐีอีก เขาจึงถูกขับไล่ให้พ้นจากบ้านไปกลายเป็นคนอนาถอาศัยชายคาบ้านเรือนคนอื่นหลบนอนจนถึงแก่กรรม ศพถูกนำไปทิ้งไว้ในนอกเมือง^{๑๔} นี่คือโทษแห่งการไม่สำรวมในการดื่มสุราเมรัยเป็นที่มาของตายโดยไร้ญาติพี่น้องเป็นศพอนาถที่ถูกทิ้งไว้ให้เหยื่อฝูงนกกาเป็นที่เวทนาของผู้ที่พบเห็น จากลูกเศรษฐีที่มีที่อยู่อย่างสบายกลับกลายเป็นผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากลำบากไปในที่สุด ในพุทธทศนิกายชาดก อีกเรื่องหนึ่งที่เป็นคติสอนใจให้นักดื่มได้คิด ดังนี้เรื่องในอดีตชาติที่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงแก่อนาถปิณฑิกเศรษฐี

ในอดีตกาล พระโพธิสัตว์บังเกิดในตระกูลเศรษฐีได้รับตำแหน่งเศรษฐีหลังจากบิดาล่วงลับไปแล้ว มีทรัพย์ฝังดินประมาณ ๔๐ โกฏิพระโพธิสัตว์เป็นผู้ที่ขยันทำบุญให้ทาน เป็นต้น เมื่อสิ้นชีวิตไปได้บังเกิดเป็นท้าวสักกะเทวราช ส่วนบุตรท่านเศรษฐีไม่จัดแจงทานวัตถุใด ๆ แต่ได้สร้างมณฑปเพื่อการปรารภการดื่มสุรา ระบาย รำฟ้อนและขับร้อง เป็นนักเลงผู้หญิง นักเลงสุราและนักเลงทานเนื้อสัตว์ เป็นต้น ผลาญทรัพย์ ๔๐ โกฏิ และทรัพย์ต่าง ๆ ให้หมดไปด้วยอบายมุขทั้งหลายเหล่านี้ กลายเป็นทุกข์เจ็ญใจ กำพรวา นุ่งผ้าเก่า ๆ เมื่อท้าวสักกะทรงทราบจึงมอบหมอ

^{๑๔} พุ.ชา.ติก.อ. (ไทย) ๓/ ๔ / ๓๒๒๒.

สารพัดนึกให้แก่บุตรชายด้วยความรัก พร้อมสั่งว่า เจ้าจงรักษาหม้อใบนี้ไว้ อย่าให้แตกสลายไป แล้วกลับสู่เทวโลกจากนั้นบุตรชายท่านเศรษฐีก็เที่ยวดื่มสุราเมรัย จนวันหนึ่งเมามาย อย่างหนัก จึงโยนหม้อใบนั้นเล่นไปในอากาศครั้งหนึ่งแต่รับพลาด หม้อตกถึงพื้นดินแตก ตั้งแต่นั้นมาเขาจึงกลายเป็นคนจน นุ่งผ้าเก่า ๆ มือถือกระบือเนื่องเที่ยวขอทานกิน ไปจนถึงวันตาย^{๑๙}

หลานท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐีและบุตรเศรษฐีทำลายทรัพย์สินทั้งหลาย ด้วยการใช้จ่ายเป็นค่าสุราเมรัย เพราะผู้ดื่มย่อมไม่สามารถรักษาทรัพย์ไว้ได้ ในบั้นปลายชีวิตของนักดื่มสุราทั้งหลายเหล่านั้น ก็จบชีวิตลงด้วยการตายที่ไร้ญาติขาดมิตร เป็นศพอนาถาปล่อยให้เปื้อนอาหารนกกาไปตามเวรกรรมนี้แหละโทษของนักดื่มที่ได้รับ

๔.๕ โทษของการเสพสุราเมรัยที่เป็นปัญหาสังคมส่วนรวม

ปัญหาสังคมโดยส่วนรวม หมายถึง แนวทางหรือสภาวะที่เกิดขึ้น และเป็นอุปสรรคแก่การพัฒนาบุคลากรตามเหตุปัจจัยได้แก่สังคม กล่าวคือ การเสพสุราเมรัยและของมีนเมา เป็นปัญหาที่สำคัญของทุกคนต้องมีจิตสำนึกร่วมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาดัง ๆ ปัญหาในสังคมหากปัญหาใดมีภาวะที่ผิดปกติ ไม่พึงปรารถนา และรู้สึกไม่สบายใจต้องได้รับการแก้ไขให้กลับคืนสู่ภาวะปกติ เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสุขภาพจิต และปัญหาการทุจริตในวงราชการ เป็นต้น ปัญหาที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสรุปความหมายได้ว่า ลักษณะที่สำคัญของปัญหาสังคมมี ๔ ประการ คือ

- ๑) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและเป็นปัญหายุ่่นนั้นมีผลร้ายต่อคนหมู่มาก
- ๒) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคนส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้เกิดขึ้น
- ๓) เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและมีอยู่นั้นคิดว่าพอแก้ไขได้ เหตุการณ์ใดหากไม่มี

ทางแก้ไข ก็ไม่เป็นปัญหาสังคม

๔) การแก้ไขสถานการณ์ต้องกระทำร่วมกันทางสังคม หากมีผู้แก้ไขเพียงคนเดียวก็ไม่เป็นปัญหาสังคม^{๒๐}

จะเห็นได้ว่าลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมทั้ง ๔ ประการนี้ สะท้อนออกมาเป็นผลกระทบโดยทั่ว ๆ ไปหากจะอาศัยคนเพียงคนเดียว หรือคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเข้าไปแก้ไขแล้ว ปัญหาเหล่านั้นหาได้หมดสิ้นไปไม่ ในทางตรงกันข้าม ปัญหาทั้งหลายนี้จำเป็นต้องอาศัยคนทุกของสังคมได้มีส่วนร่วม ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นความร่วมมือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ปัญหาทั้งหลายก็จักลดน้อยลง และก็หมดไปในที่สุด ปัญหาสังคมโดยส่วนรวม จึงมีความหมายถึง

^{๑๙} พุ.ชา.ดิก.อ. (ไทย) ๓/๔/๓๒๒ – ๓๒๓.

^{๒๐} อุทัย หิรัญโต, สารานุกรมศัพท์สังคมวิทยา-มนุษยวิทยา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๖), หน้า ๒๓๐.

อุปสรรคและความขัดข้องที่เกิดขึ้นแก่สังคมทุกสังคม เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด และปัญหาด้านอื่น ๆ มีสาเหตุมาจากการจากการล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๕ เป็นประการที่สำคัญ ผู้วิจัยศึกษาโทษของการล่วงละเมิดศีลข้อสุราเมรัย ที่เป็นปัญหาอาชญากรรม ดังต่อไปนี้ คือ

๔.๕.๑ โทษของการเสพสุราเมรัยที่เป็นปัญหาอาชญากรรม

อาชญากรรม หมายถึง การล่วงละเมิดบทบัญญัติของกฎหมายอาญา โดยมีบทกำหนดโทษทางอาญา ในระดับที่แตกต่างกันไปตามความรุนแรงอันตรายต่อสังคม^{๒๑} ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะปัญหาในเบื้องต้นเกิดจากการเสพสุราเมรัยและของมีนเมา เช่น การทะเลาะวิวาท การมีปากเสียงกัน การใช้ความรุนแรงฆ่าฟันกัน ความไม่พอใจเพราะการทำฝ่ายตรงข้ามที่ทำต่อตนเองและพวกพ้อง เป็นสาเหตุที่นำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมและรูปแบบของปัญหาที่แฝงไว้ด้วยการประทุพติพิศุคคิมิชอบ ประเด็นเหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วสาเหตุที่เกิดขึ้นมีมาจากการเสพสุราและของมีนเมาจาก่อน เป็นประเด็นที่นำมาศึกษาดังนี้ ต่อไป

๑) สาเหตุมาจากด้านสรีระวิทยา โดยกล่าวถึงบุคคลที่มีร่างกายสภาพไม่ปกติ หรือทุพพลภาพ บุคคลที่มีความผิดปกติทางร่างกายย่อมเกิดปมด้อย จึงมักถูกชักจูงไปในทางไม่ดี มั่วสุมอยู่กับพวกอาชญากรรมได้โดยง่าย

๒) สาเหตุมาจากสภาพสิ่งแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยทางครอบครัว

๓) สาเหตุมาจากทางด้านสังคมวิทยา กล่าวคือ บุคคลที่ก่ออาชญากรรมนั้น ๆ ไม่สามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ ไม่สามารถต้านทานกับสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม จึงก่อให้เกิดการประกอบอาชญากรรม^{๒๒} เพราะมีสาเหตุของปัญหาดังกล่าว เป็นเครื่องชี้ให้เห็นภาพอดีตของสังคมไทยด้วย ทั้งนี้ยังมีสาเหตุของปัญหา อันสืบเนื่องมาจากปัจจัยทางอื่น ๆ ด้วย เช่น

ก. ปัญหาทางการเมือง ในระบบการปกครองประชาธิปไตยที่มีประชาชนส่วนใหญ่เลือกตั้งผู้แทนด้วยระบบการซื้อเสียงขายเสียง อันเป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่ได้คนดีที่แท้จริงมาปกครองบ้านเมือง การดูแลปกครองบ้านเมืองให้มีความสงบเรียบร้อยดังสมัยก่อน

^{๒๑} พลตำรวจเอกชวลิต ยอชมณี, “ความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม”, รายงานผลการวิจัย (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, ๒๕๓๔), หน้า ๗.

^{๒๒} สุวิทย์ พงษ์บุญประดิษฐ์, ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้สิ่งเสพติดสุรา : ศึกษากรณีผู้ใช้แรงงานในอุตสาหกรรมการผลิตและแรงงานก่อสร้าง, หน้า ๔.

ข. ปัญหาคอร์ปชั่น เป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม หากบ้านเมืองเต็มไปด้วยคนโกง และคนเห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้โดยมิชอบธรรม ปัญหาอาชญากรรมจึงเกิดขึ้นตามมา เพราะคนโกงที่เห็นแก่ตัวและพวกพ้อง

ค. ปัญหาสังคมที่เสื่อมโทรม เป็นสาเหตุหนึ่งที่เกิดปัญหาอาชญากรรม ดังเช่นปัจจุบัน ภาวะทางสังคมไทยเสื่อมลง เนื่องจากได้รับเอาวัฒนธรรมประเพณีตะวันตกเข้ามาแทนวัฒนธรรมประเพณีอันดีของไทย ดังพระบรมราโชวาทของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตรัสในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาว่า “สิ่งที่เราถือว่าเป็นความผิดในอดีตแต่กลับได้รับการยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องในปัจจุบันนี้ และขอฝากให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับปัญหานี้ช่วยกัน ไปแก้ไขด้วย”^{๒๓} เป็นเครื่องชี้ให้เห็นภาวะของสังคมในปัจจุบันเป็นอยู่อย่างไร การจะแก้ปัญหาละเลย เช่นนี้ ต้องได้รับการแก้ไขปัญหามาจากต้นเหตุ และสาเหตุของปัญหาของสังคมที่นำไปสู่การก่ออาชญากรรม พบว่ามีสาเหตุดังนี้ คือ

๑) ภูมิหลังของคนที่เคยทำผิด ได้แก่ การศึกษา สภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการขาดศีลธรรมจริยธรรมทางครอบครัว

๒) ปัญหาที่เกิดจากการผลิตอุตสาหกรรม จากโรงผลิตเหล้า โรงน้ำชา การพนัน โรงนวด การค้าประเวณี บ่อนการพนัน ที่เป็นแหล่งมั่วสุม และยังเป็นแหล่งที่รวมของการทำความผิดด้วย

๓) การติดสุราทำให้ผู้เสพขาดสติสัมปชัญญะ ขาดความรู้สึกรู้จักคิด กล้าทำผิด

๔) ปัญหาคนจรจัด และขอทาน เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม คนเหล่านี้มักกระทำความผิดอย่างอื่นด้วย เช่น เมาสุรา เสพยาเสพติดให้โทษ และฉกชิงวิ่งราว^{๒๔} นอกจากนี้ก็มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมก็มีส่วนทำให้เกิดอาชญากรรมเช่นกัน สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาตามมา ที่เกิดจากการเสพสุราเมรัยนั้นคือ ปัญหาการปกครองบ้านเมือง ผู้วิจัยได้ศึกษาละเอียดละเอียดยัง ดังต่อไปนี้ คือ

^{๒๓} อรุณวรรณ เพียรอุประสิทธิ์, “เรื่องการศึกษาผลการดำเนินงานรณรงค์ป้องกันการใช้สารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา”, รายงานผลการวิจัย, (กลุ่มพัฒนางาน: วิชาการศูนย์ส่งเสริมสุขภาพเขต ๒ สระบุรี, ๒๕๔๐).

^{๒๔} พลเอกตำรวจชลิต ขอดมณี, “ความสัมพันธ์ของการติดยาเสพติดกับการก่ออาชญากรรม”, รายงานผลการวิจัย, (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด๒๕๓๔), หน้า ๔๕.

๔.๕.๒ โทษของการเสพสุราเมรัยที่เป็นปัญหาด้านการปกครอง

ปัญหาด้านการปกครองบ้านเมือง ในเมื่อประชาชนประสบความทุกข์ยากมีปัญหามากมาย ข้าราชการจะอยู่เป็นสุขสบายนั้นคงเป็นไปได้ ดังนั้น คำว่า ปัญหาด้านการปกครอง หมายถึง การไม่สามารถทำให้เกิดความสงบเรียบร้อย หรือการไม่สามารถจัดความยุ่งยากในการปกครองทุกระดับสังคมให้เป็นไปโดยสงบเรียบร้อย หรือการไม่สามารถจัดความยุ่งยากในการปกครองทุกระดับสังคมให้เป็นไปโดยสงบเรียบร้อย การทำหน้าที่แก้ไขปัญหาลึบอยู่ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นแกนนำ เพื่อที่จะนำความยุติธรรมมาสู่ประชาชน เหตุนี้ ปัญหาการปกครอง จึงเป็นปัญหาที่มีความสลับซับซ้อนและละเอียดอ่อนอย่างมาก โดยเฉพาะการปกครองในประเทศไทย ถือว่าเป็นการปกครองที่ถือประชาชนเป็นใหญ่ เป็นไปเพื่อประชาชนและเป็นของประชาชน ระบอบนี้ ซึ่งถือว่าเป็นระบอบดีที่สุดในระบอบการปกครองในยุคปัจจุบันในฝ่ายอาณาจักร เพราะทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันทางด้านกฎหมายและกฎแห่งศีลธรรม อย่างไรก็ตาม พุทธจักรก็มีหลักคำสอนในพุทธศาสนาที่คนส่วนใหญ่นับถือ กล่าวว่าเป็นระบบคำสอนที่ดีที่สุด เมื่อปฏิบัติตามแล้วย่อมสามารถพิสูจน์ได้ด้วยตนเอง เพราะเป็นหลักสัจธรรม ก็ยังเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งแก่สังคมไทยในปัจจุบัน โดยเฉพาะผลกระทบที่เกิดจากการประพฤติดิถีชีวิตข้อที่ ๕ ที่ปรากฏอยู่ในสังคมไทยปัจจุบัน ยังไม่มีมาตรการที่ดีพอที่จะบังคับใช้การใช้สิ่งเสพติดประเภทที่ถูกกฎหมายโดยตรง แม้แต่รัฐจะเข้าควบคุมดูแลผู้ใช้ และให้ความรู้ในการใช้สิ่งเสพติดที่ถูกวิธีและไม่เป็นอันตรายต่อผู้อื่นแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถทำให้ปัญหาทั้งหลาย ที่เกิดขึ้นแล้วหมดไป แต่กลายมาเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบทั้งโดยตรงและโดยอ้อมแก่สังคมไทย ซึ่งเกิดขึ้นดังนี้

๑. ต้องเพิ่มงบประมาณปีละมาก ๆ ในการป้องกันปราบปราม

๒. เพื่อภาระภาษีประชาชน

๓. สูญเสียกำลังเจ้าหน้าที่ในการป้องกันปราบปราม

๔. ต้องจัดสถานที่รักษาพยาบาลให้ และเสียค่าใช้จ่ายโดยเปล่าประโยชน์^{๒๕}

ผลกระทบโดยตรง คือเป็นการทำลายชื่อเสียงของประเทศชาติว่าเป็นเมืองพระพุทธศาสนา แต่เป็นแหล่งที่เกิดแห่งอาชญากรรมการฆ่ากัน การปล้นชิง วิ่งราว การฉ้อโกง เป็นต้น มากที่สุดประเทศหนึ่งทั้งนี้ หลักศีลธรรมและหลักกฎหมาย จักเป็นสิ่งที่สามารถจัดปัญหาความยุ่งยากในสังคมให้หมดไป และทำให้ภาวะของสังคมที่ขาดระเบียบกฎกติกา ไร้วินัย

^{๒๕}วรรณ เพียรอุปประสิทธิ์, “เรื่องการศึกษาผลการดำเนินงานรณรงค์ป้องกันการใช้สารเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา”, รายงานผลการวิจัย, (กลุ่มพัฒนางาน: วิชาการศูนย์ส่งเสริมสุขภาพเขต ๒ สระบุรี, ๒๕๔๐).

ความวุ่นวายสับสนที่เกิดขึ้น ย่อมหมดสิ้นไปด้วย ความมั่งคั่งมีความสุข ความมั่นคง และความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจที่ดี ทางวัฒนธรรมประเพณีที่ดี ย่อมเกิดขึ้น ปัญหาทั้งหลายในสังคม ที่ยังไม่เกิดขึ้น ก็จักหมดสิ้นไป ตรงกันข้าม หากไร้หลักศีลธรรมและหลักกฎหมาย ปริมาณความรุนแรงก็จักเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ สืบเนื่องมาจากการปกครองเป็นสาเหตุนั่นเอง

๔.๕.๓ ปัญหาการสูญเสียทรัพยากรบุคคล

คำว่าปัญหาการสูญเสียทรัพยากรบุคคล หมายถึง ความสูญเสียบุคลากรบุคคลถือว่าเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในการวิจัยนี้ เพราะถือว่า บรรดาปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้น เป็นเพียงองค์ประกอบเท่านั้น เนื่องจากความสูญเสียที่มีอยู่และเกิดขึ้นนั้น เป็นพื้นฐานของสาเหตุแห่งปัญหา คือความทุกข์เดือดร้อนของบุคคลทั้งสิ้นดังจะชี้ให้เห็นปัญหาดังนี้

๑) การสูญเสียทางเศรษฐกิจ คือความสูญเสียรายได้ที่มีอยู่ประจำจนนำไปสู่การเกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อรายจ่ายที่เกิดขึ้น

๒) การสูญเสียทางทรัพยากรบุคคล ถือว่าเป็นปัญหาสำคัญในเรื่องนี้ ดังได้มีการศึกษาจากข้อมูลรายงานสถิติวิเคราะห์ของกรมการแพทย์ของปีงบประมาณ ๒๕๑๔ ในกลุ่มผู้ติดสุราที่เข้ารับบำบัดโดยจำแนกอาชีพพบว่า อาชีพแรงงานรับจ้าง มีอัตราสูงสุด ร้อยละ ๓๘.๘ ในทั่วประเทศ โดยมีการเข้ารับบำบัดรักษาสูงสุดในกรุงเทพมหานคร ภาคใต้ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือตามลำดับ^{๒๖} เป็นความสูญเสียทางเศรษฐกิจและความสูญเสียทรัพยากรบุคคลโดยรวม และยังรายงานเปิดเผยว่าคนไทยตาย ปีละประมาณ ๔๐,๐๐๐ คน โดยแยกเป็น ชายร้อยละ ๕๐ และหญิงร้อยละ ๕ ของผู้ที่สูบบุหรี่ทั้งหมด ๑ ล้านคน โดยเสียชีวิตจากโรคต่าง ๆ เช่น โรคหัวใจ โรคมะเร็งปอด โรคถุงลมโป่งพอง เส้นเลือดในสมองตีบ – แตก เส้นเลือดบริเวณอื่นตีบ – แตก เป็นต้น คาดว่า อีก ๑๐ – ๒๐ ปีข้างหน้า จะมีผู้เสียชีวิตปีละ ประมาณ ๘๐,๐๐๐ คน ความสูญเสียเพราะสาเหตุต่าง ๆ ในประเทศไทยได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่น ปัญหาการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากยานยนต์ในแต่ละวัน ๓๐ คน หรือเกือบ ๒ คนใน ๑ ชั่วโมง ในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ สาเหตุสำคัญคือความประมาท ทั้งนี้พบว่าที่เสียชีวิตและบาดเจ็บมากกว่า ร้อยละ ๖๐ อยู่ในอาการมึนเมาสุราและยังพบว่าทำให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจถึง ปีละ ๘๒,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี

^{๒๖} สุวิทย์ พงษ์บุญเกิด, ปัญหาที่ส่งผลต่อการใช้สิ่งเสพติดติดสุรา : ศึกษากรณีผู้ใช้แรงงานในอุตสาหกรรมการผลิตและแรงงานก่อสร้าง, (วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๑๕), หน้า ๕.

๔.๕.๔ ความสัมพันธ์ระหว่างศีลกับบาป

ความสัมพันธ์ระหว่างศีลกับบาปนั้น หมายถึง การเชื่อมต่อกันในทันทีหมายความว่าดีคือการไม่ล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๕ บาป คือ ผลกรรมที่ทำไว้ในสิ่งที่ไม่ดี และได้รับในสิ่งที่ไม่ดี เพราะเกิดจากการกระทำของตน คือ การไม่รักษาศีลข้อที่ ๕ ศีลมี ๒ ระดับ คือ

๑) ระดับธรรม ได้แก่ระดับที่ยังเป็นธรรม คือ เป็นข้อแนะนำสั่งสอน หรือหลักความประพฤติที่แสดงออก และบัญญัติไปตามกฎธรรมดาแห่งความดีความชั่ว ที่เรียกว่ากฎแห่งกรรม ผู้ทำดีทำชั่ว หรือรักษาศีลละเมิดศีล ย่อมได้รับผลดีผลชั่วเองตามธรรมดาของเหตุปัจจัย หรือตามกฎแห่งกรรม

๒) ระดับวินัย คือ เป็นแบบแผนข้อบังคับที่บัญญัติที่วางไว้กำหนดขึ้น เป็นทำนองประมวลกฎหมาย สำหรับกำกับความประพฤติของสมาชิกในหมู่ชน โดยสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหมู่คณะหรือชุมชนนั้นโดยเฉพาะ ผู้ที่ละเมิดบทบัญญัติแห่งศีลประเภทวินัยนี้ มีความผิดตามอาญาของหมู่คณะ ซ่อนอยู่อีกชั้นหนึ่ง^{๒๓}

บาป หมายถึง สภาพที่ทำให้ถึงคติอันชั่ว, หรือสิ่งที่ทำจิตใจตกสู่ที่ชั่ว คือ ทำให้เลวลง ให้เสื่อมลง^{๒๔} ในที่นี้หมายถึงผู้ที่ล่วงละเมิดศีลข้อสุราเมรัยผู้ที่เสพลงไปแล้วทำให้ขาดสติสัมปชัญญะ ตกอยู่ในความประมาท ศีล ๕กับการเปลี่ยนภพชาติการเปลี่ยนภพชาติตามหลักในพระพุทธศาสนา เปลี่ยนได้ ๒ ลักษณะ คือ ๑) เปลี่ยนภพชาติขณะยังมีชีวิตอยู่ ๒) เปลี่ยนภพชาติเมื่อสิ้นชีวิตแล้ว การเปลี่ยนภพชาติจะเปลี่ยนแปลงไปตามกรรมและเปลี่ยนไม่มีที่สิ้นสุด จนกว่าจะหมดกรรม (หมดกิเลส หรือหมดกรรมกิเลส) หากเราสังเกตชีวิตของเราหรือคนรอบข้างอย่างมีสติเราจะเห็นชัดเจนว่าการเปลี่ยนภพชาติเป็นไปตามกรรมที่เรากระทำการส่งผลของกรรมจะส่งผลช้าหรือเร็วขึ้นขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เป็นตัวส่งเสริมดังต่อไปนี้คือ

๑) ความหนักเบาของกรรม กรรมที่มีน้ำหนักมาก จะส่งผลเร็ว กรรมที่มีน้ำหนักน้อยจะส่งผลช้า (ความหนักเบาของกรรมขึ้นอยู่กับเจตนาหรือความตั้งใจกรรมนั้น ๆ)

๒) สิ่งแวดล้อม ที่คอยอุปถัมภ์ค้ำชูหรือคอยบั่นทอน เช่น มีพ่อแม่ครูอาจารย์คอยปกป้องคุ้มครอง หรือมีมารมาผจญเร่งให้ผลกรรมส่งผลเร็วขึ้น

๓) ระยะเวลาในการส่งผล กล่าวคือเป็นไปตามโอกาส เช่น ช่องโหว่ระหว่างกรรม

^{๒๓} พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), พุทธธรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๕, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๓), หน้า ๔๓๑.

^{๒๔} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์ (ชำระเพิ่มเติม ช่วงที่ ๑), พิมพ์ครั้งที่ ๑๒, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑), หน้า ๑๘๐.

ดีกับกรรมชั่วโดยเป็นไปตามน้ำหนักหรือความรุนแรงของกรรมนั้น ๆ

๔) โลกอื่น ๆ หรือ สังคมอื่นซึ่งมีอิทธิพลต่อโลก อื่น สังคมอื่น หรือคนอื่น

การล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๕ นั้นส่งผลกรรมให้เกิดขึ้นกับตนเองในทางลบนั้นมีมาก เพราะว่า ศีลข้อที่ ๕ นี้จะส่งผลในภพนี้และภพหน้า เช่น การผิดศีล ข้อที่ ๕ อย่างหนัก ตกนรกเศษของบาป เกิดในภพชาติต่อไปจะเป็นคนปัญญาอ่อน วิกลจริตถ้ารักษาศีลข้อนี้ได้จะเป็นคนมีสติปัญญาดี เจ็บ แผลม ไม่วิกลจริต มีวาจาอ่อนหวาน เพราะมีบุคลิกดีการล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๕ มีความสัมพันธ์กับ บาปส่งผลในภพนี้และภพหน้า ดังนี้

กรรม กล่าวคือการกระทำเพราะการดื่มสุราเมรัยนี้ เป็นเหตุแห่งความเมา ความเมาเป็นเหตุ แห่งการกระทำอกุศลกรรมบถ และอกุศลกรรมให้เกิดขึ้นนั้นย่อมทำหน้าที่ให้สำเร็จกัมมกิจเป็น เพราะกรรมที่ทำหน้าที่ให้ไปเกิดในนิรยภูมิด้วยอำนาจการดื่มสุราเมรัยแล้วกระทำทุจริตกรรมลงแต่ หากมีกระทำทุจริตกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็ไม่อาจสำนักรกภูมิได้และเพราะการทำทุจริตกรรมให้ สำเร็จลงกล่าวคือ ดื่มสุราแล้วกระตุ้นใจกล้าสามารถกระทำทุจริตกรรมสำเร็จลง ย่อมไปเกิดในนรก ภูมิ หลังตายแล้วส่วนมากการดื่มสุราเมรัยของบุคคลทั้งหลาย โดยทั่ว ๆ ไปสามารถแบ่งออกได้ตาม ผลแห่งดื่มที่จะประมวลมา ๔ ประการคือ

๑. ดื่มสุราที่ผสมอยู่ในยาหรืออาหาร

๒. ดื่มสุราอย่างเดียวโดยคิดเป็นยา

๓. ดื่มสุรา เพราะชอบจัดเป็นกาเมสุมิจนจาร

๔. ดื่มสุราเพื่อกระตุ้นให้ใจกล้าหาญ สามารถกระทำทุจริตได้

ที่จริงแล้วสรรพคนมีมาตั้งนานแล้วแต่พระพุทธเจ้าเป็นเป็นค้นพบเท่านั้นไม่ว่าเราจะทำดี หรือชั่วก็ตามความดีหรือชั่วนั้นจะติดอยู่ในใจของผู้ทำและรอโอกาสส่งผลตลอดเวลาเมื่อถึงเวลา ตายภาพเหล่านั้นจะมาปรากฏให้เห็นเป็นกรรมนิมิตเมื่อตายไปกายละเอียดจะหลุดจากกายหยาบใน ที่สุดในช่วงนั้นเองเราถึงรู้ว่านรกสวรรค์มีจริงส่วนใหญ่มักระเบิดรู้ตอนตาย๑-๗วันหลังตายวนเวียนใน โลก๕๐วันกายละเอียดอยู่ที่ลานพิพากษา๑๐๐วันอยู่หน้าบัลลังก์พญายมราชช่วงนี้ญาติอุทิศบุญไป ให้ได้เช่นกรวดน้ำถ้าใจหมองเช่นกินเหล้าแล้วโดนสีนามีก็ไปนรกทันทีถ้าใจใสไปสวรรค์ทันทีถ้า กลางๆไปยมโลกตามที่กล่าวอยู่ที่นั่นกายเปลือยทุกคนคนมีบุญจะมีรัศมีกายสว่างเรืองรองมีเสื้อผ้า ด้วยนรกตามพระไตรปิฎกแบ่งออกเป็นหลายชั้นพระพุทธเจ้าเคยตรัสว่าคนที่ตกนรกเหมือนฝุ่นใน อากาศส่วนผู้ที่จะไปสวรรค์เป็นเพียงฝุ่นในเล็บมือเท่านั้นผู้ที่ตกนรกจะไม่มีโอกาสมาเป็นมนุษย์ได้ เลยถ้ามีก็จะมีโอกาสน้อยมากนรกแบ่งออกเป็นหัวข้อได้ดังนี้

- ๑) ลัญชีวนรกพิศลิตข้อ๑)ฆ่าสัตว์นรกขุมนี้เป็นนรกที่คนไปกันมารองจากขุม๕
- ๒) กาฬสูตนรกพิศลิตข้อ๒)อทินนาลักทรัพย์นั่นเอง
- ๓) สังฆาตนรกพิศลิตกามะวังไว้คนที่แย่งสามีผู้อื่น
- ๔) โรธวนรกพิศลิตข้อ๔)พูดเท็จ
- ๕) มหาโรธวนรกคืบน้ำเมาคนไปมากที่สุดเพราะคืบน้ำเมาโดยไม่รู้ว่ามิวิบากถึงแม้ว่าศาสนาใดก็ตามก็ต้องไปนรกทั้งสิ้น
- ๖) ตาปนรกเล่นการพนัน
- ๗) มหาตาปนรกเที่ยวกลางวัน-คืน
- ๘) อเวจีนรกคนที่ทำกรรมหนักฆ่าบิดามารดาทำให้พระปัจเจกต้องมีโลหิตเป็นต้น และมีขุมต่างๆอีกมาก^{๒๙}

สรุป โทษอันเกิดจากการล่วงละเมิดศีลข้อสุราเมรัยฆาตมาตุภูฐานาในพระพุทธศาสนาเถรวาทนั้น เป็นโทษที่เกิดจากการกระทำของตนเอง ในหลักคำสอนของพระพุทธองค์ทรงตรัสเอาไว้ในพระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๑ ที่มณิกาย ปาฏิวรรค ว่าเป็นเหตุให้เสียทรัพย์ ก่อความทะเลาะวิวาท เป็นบ่อเกิดแห่งโรค เป็นเหตุให้เสียชื่อเสียง เป็นเหตุให้ขาดหิริ เป็นที่บั่นทอนกำลังปัญญา ทำให้เกิดปัญหาในสังคมที่เริ่มจากสังคมเล็ก ๆ คือสังคมภายในครอบครัวขยายมาเป็นปัญหาสังคมใหญ่ในประเทศชาติบ้านเมืองสาเหตุก็มาจากการล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๕ เป็นที่มาของการเสียทรัพย์เงินทอง สูญเสียทรัพยากรบุคคลอันเป็นที่รักไป สร้างตราบาปให้ติดตัวไปทั้งภพนี้และภพหน้า นี่คือนิสาเหตุมาจากการเสพสิ่งของที่มีเมาที่ทำให้ขาดสติสัมปชัญญะนั่นเอง

๔.๕.๕ ประโยชน์ของสุรา

การดื่มสุราปริมาณตามกำหนดจะทำให้ชีวิตยาวกว่าผู้ที่ไม่ดื่มเนื่องจากสุราจะเพิ่มไขมัน HDL ซึ่งช่วยป้องกันหลอดเลือดแข็งและยังป้องกันการแข็งตัวของเลือด การดื่มสุราจะได้ประโยชน์เมื่อคุณเริ่มเสี่ยงต่อหลอดเลือดตีบ ชายจะเริ่มเสี่ยงเมื่ออายุ 40 ปี ส่วนหญิงจะเสี่ยงเมื่อเข้าสู่วัยทอง การดื่มควรจะดื่มปริมาณน้อยวันละ 1-2 หน่วย ดื่มเพื่อสุขภาพเวลารับประทานอาหารทำให้อาหารมีรสชาติดีขึ้น ดื่มเพื่อรักษาโรคหรือเป็นยาเพราะแอลกอฮอล์บางอย่างก็เป็นประโยชน์ต่อร่างกายมิใช่แต่จะมีโทษอย่างเดียว

^{๒๙}พระมหาสารวย ญาณสวโร (พินดอน), “การศึกษาเรื่องผลกระทบจากการล่วงละเมิดศีลข้อที่ ๕ ที่มีต่อสังคมไทย”, วิทยานิพนธ์ พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๒)